

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1905-1907 : L
84:1 - 141**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Käraste.

Fack för brevpost, som nog var lite tungt och kom till mig i en tung stund, men på slutet blef den som igen. Och jag behöfver det väl i sammanhang. Kluskade det tycks en dänlig hjälp för den som gör den, men jag behöfver verkligen bara att den kan tala med mig om min hängslenhet, så går jag allt bra. Sedan jag sist skref har jag sänt en 80 sidor manuskript till Dalin, min impresario, och kunde mig så dän som man känner sig, då man har skickat af manuskript. Den dän vinstheten, som jag hade, att boken inte dogas för folkaktören var öfver mig allt fortfarande, och den var jag på sitt sätt en hjälp med skrifningen, men då jag näg verkligen i äyrt, jag menar, då jag tänkte på att om den där boken inte förstod, att plansen var den bästa möjliga och den enda, som jag kunde skriva, så vore kanske två års arbete föspildt. För boken är ju en skalk, skriften för honom med undervisande nytta och om den inte kunde duga för sitt ändamål, så vill kanske inte någon annan heller läsa den. Det var en nog så allvarlig historia för mig. På bästa jag igenom bladdet på det, som jag hade sänt af och fått det afstegnärat. Så kom det telegram från Karlén. "Kommer till Falun på Torsdag." Ytte ett ord om om han hade läst något. Du berövar mig, att jag är för näder och lugn nu för tiden, men det gäller då inte den här boken. Jag är så rädd och skräckslagen inför den, som om den vore min första. Jag är inte alls i stånd att hjälpa bedöma den, men medan man arbetar om man ju inte ~~vill~~. Jag tyckte ~~skanda att jag~~, att han skulle ha sagt ett ord, om han var nöjd. I dag då han kom hörde jag hur rösten sväfvade, då jag hälsade på honom. Och så var han så nöjd. Han var alldeles behållen och nu är plansen gillad. Boken är antagen. Det skref du ju att den skulle bli, men i går vid det här laget trodde jag inte mycket på det. Du blir den nog förelig och nå, min förs, och ni skola mötas i mycket stor ofärd. Gratulerar mig nu! Vi ha ju annars aldrig att gå igenom nådant här, att boken

skall genomgåas för att bestämman dess dröglighet för ett
vinst afsett ändamål. Jag skulle nog ha ansatt det som
en stor derouffiteyr om jag inte hade bemnat skrifva folk-
skolebörarnas till lags, och jag skulle ha betraktat det
som en förlust att inte på denna detta arbeta af det
fattigaste folket. Jag är inte mycket och uppymid i Boön,
men jag tackar Gud.

Blau säger att boken borde utges i två häften eftersom
en del blir västare för tjock, men han men emmar inte nöd
för bingobem. Blau var naturligen bara nöjd.

Och nu min bästa vän säger jag godnatt till dig. Jag
hade skrömt upp mig mycket och är trött nu, då spänningen
för detta är afver. Jag har inte ett ögonblick glömt att jag
har så många farliga kritiker i statiskt hänsyn, men
den här boken kunde öppna eller stänga folkskolan för mig
och det var det, som jag ville.

Å i selva.

Glede Glede!

Jag vet mycket om jag har några böcker, men
jag skall nämna mig franika tidsskrift. Där finns en
del om Belgien och Ryssland. Tråkigt, men rätt gifoan-
de om man knagar igång det.